

Dantona volali Mirabeauom luzy. Bol to typický tribún ľudu. Nestaral sa ani o formu, ani o stavbu svojich prejavov. Jeho živlom bola improvizácia. Nezdržoval sa odvolávkami na staroveké osobnosti, nezáležalo mu na intelektuálnej forme: hovoril rovno, bez obalu. Dôsledne sa usiloval o jedno: aby jeho slová jednoznačne vyjadrili hlavné problémy revolúcie. Ak aj nie všetky, veľa z jeho formulácií vošlo do pokladnice revolučných hesiel. Opakujeme ich aj dnes, hoci často sme zabudli na ich autora. Danton bol nepochybne najlepším rečníkom revolúcie.

Robespierrovi chýbala spontánnosť, a tým sa odlišoval od exaltovaných krasorečníkov. Odlišoval v istom zmysle pozitívne, hoci práve to mu nezáskávalo sympatie davu. Zato jeho prejavy boli dôkladne pripravené a ich hlavným tromfom bolo úsilie o vnútornú logiku argumentov, ako aj vernosť politickým princípom, ktoré realizoval svojou verejnou činnosťou. Hoci sa ani jeden z veľkých rečníkov revolúcie neuchránil pred demagógiou, možno povedať, že Robespierre mal k nej najmenší sklon. Rozhodne mu neslúžila na získanie vonkajšieho efektu. Ťažko zdržiavaný zápal, horúca viera vo vypovedané slová viedli Mirabeaua, aby o Maximilienovi na začiatku jeho politickej kariéry podal výstižnú charakteristiku, ktorá by sa síce dala vzťahovať nielen na Robespierrea, ale predsa: „Daleko dôjde. Verí všetkému, čo hovorí.“

Robespierrove verejné vystúpenia sa v priebehu rokov vyvíjali. V prvých prejavoch, presýtených Rousseauovým vplyvom, rečník sa poddával svojmu zápalu a neraz upadal do pitvaní a sentimentality. Následne podľa neskôrších záznamov pamätníkov usiloval sa prekonať túto svoju dispozíciu a zbrať sa za mŕtveho.

podľa taktiky v
svoj významový
ciami a novému

Éra Komúny
svojej práci o po
napríklad na
a „komúna“.
strhujúci materi
a neskôr.

Do akej mier
príklade: niekto
číslovať a dato
pokoleniami bo
rozčuľoval nad

Revolučné s
v Komúne 1871
zápase, aj v boji

Vynikal v to
převora na děln
socializmu, kr